

I henhold til § 37, stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsender jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. Er lovgivningskompetencen vedrørende euforiserende stoffer overgået til Grønland ved hjemtagelsen af sundhedsvæsenet pr. 1. januar 1992?**
- 2. Hvis dette ikke er tilfældet: Er bekendtgørelse nr. 665 af 1. juni 2018 om ændring af bekendtgørelse om euforiserende stoffer gældende for Grønland?**

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

I Naalakkersuisuts besvarelse af § 37-spørgsmål nr. 217/2019 oplyste Naalakkersuisut blandt andet følgende:

”Naalakkersuisut er i dialog med relevante myndigheder om muligheden for at indføre en tilladt minimumsgrænse for indhold af THC på 0,2%, hvilket vil lovliggøre de cannabisolier, der indeholder små rester af stoffet. Danmark indførte en tilsvarende grænse sidste år.”

Den danske lovliggørelse af cannabisprodukter med et THC-indhold på maksimalt 0,2% skete gennem udstedelse af bekendtgørelse nr. 665 af 1. juni 2018 om ændring af bekendtgørelse om euforiserende stoffer.

Umiddelbart ville jeg have forventet, at den nævnte bekendtgørelse også gælder for Grønland. Bekendtgørelsen er jo udstedt i medfør af lov om euforiserende stoffer, hvilket vil sige lov nr. 169 af 24. maj 1955 med senere ændringer. Hovedloven – altså den oprindelige lov fra 1955 – indeholder en bestemmelse, hvorefter loven *”gælder for Grønland med de lempelser, der følger af den for landsdelen i øvrigt gældende særlige lovgivning”*. Som bestemmelsen er formuleret, synes der ikke at være tale om en anordningshjemmel: Der er ikke tale om, at loven kan sættes i kraft for Grønland ved kongelig anordning – næh, loven gælder uden videre for Grønland, dog således at visse bestemmelser i loven må fortolkes i lyset af de særlige regler i Kriminalloven for Grønland.

Da loven således gælder for Grønland, må bekendtgørelser, som udstedes i medfør af bemyndigelser i loven, også gælde for Grønland, med mindre andet er udtrykkeligt fastsat i bekendtgørelsen – og det er ikke tilfældet for så vidt angår bekendtgørelse nr. 665 af 1. juni 2018.

Men ifølge Grønlandsk Lovregister 2018 gælder hverken denne bekendtgørelse eller en stor del af de øvrige bekendtgørelser, som er udstedt med hjemmel i loven, for Grønland.

En nærliggende forklaring kunne være, at ansvaret for lovgivningen om euforiserende stoffer er overgået til Grønland, da vi hjemtog sundhedsområdet i 1992.

Ved lov nr. 369 af 6. juni 1991 om sundhedsvæsenet i Grønland, der trådte i kraft den 1. januar 1992, overførtes sundhedsvæsenet i Grønland, herunder den regelfastsættende myndighed på området, til Grønlands Hjemmestyre.

Det fremgår af bemærkningerne til overførelsesloven, at overførelsen af den regelfastsættende kompetence omfatter *”ikke alene regler om omfanget af sundhedsvæsenets opgaver og ydelser, men også regler, der regulerer sundhedsforholdene. Bemyndigelsen omfatter hele det område, der ved lovens ikrafttræden henhører under sundhedsministerens ressort. Udenfor falder sagsområder, der henhører under andre ministerområder.”*

Så vidt jeg umiddelbart kan se, hørte lovgivningen om **euforiserende stoffer i årene op til 1992 under sundhedsministerens ressort.**

Hvis vi derfor antager, at lovgivningen om euforiserende stoffer i dag er et selvstyreanliggende, har det den betydning, at de regelsæt på området, som var gældende på tidspunkter for overtagelsen (1. januar 1992) fortsat gælder, indtil vi selv fastsætter regler (hvilket vi endnu ikke har gjort). Lovændringer og bekendtgørelser fra efter 1. januar 1992 gælder derfor kun i Danmark - ikke i Grønland, idet vi selv har overtaget lovgivningskompetencen.

Men hvis denne antagelse er korrekt, giver det ikke mening, at en række ændringslove til lov om euforiserende stoffer, som er vedtaget efter 1992, indeholder bestemmelser, som fastslår at den pågældende ændringslov kan sættes i kraft for Grønland. Det kan den nemlig ikke, hvis den lovgivningskompetencen er overgået til Grønland.

Som det fremgår af ovenstående, er det ikke let at blive klog på, i hvilken form henholdsvis lov og bekendtgørelse om euforiserende stoffer gælder her i landet, og om lovgivningskompetencen på området er overgået til Grønland.

Spørgsmålene fremsættes med henblik på en afklaring.

Spørgsmålene bedes besvaret indenfor 10 arbejdsdage.